خبر

تعیین نرخ ۴ درصد مالیات بر ارزش افزوده در لایحه بودجه

دولت برای تحقق درآمدهای سال آتی ، نرخ مالیات بر ارزش افزوده را در لایحه بودجه سال آینده ۴ درصد تعیین کرده است. معاون سازمان امور مالیاتی از اعمال نرخ ۴ درصدی مالیات بر ارزش افزوده در لایحه بودجه سال ۹۰ خبر داد.به گزارش ایسنا ، محمد قاسم پناهی از درآمد بیش از ۶ هزار میلیارد تومانی مالیات بر ارزش افزوده از ابتدای اجرای قانون تا ۶ ماهه دوم امسال خبر داد و گفت: نرخ مالیات بر ارزش افزوده مطابق برنامه پنجم باید سالانه یک درصد افزایش یابد که بر این اساس نرخ مالیات بر ارزش افزوده در بودجه سال آینده ۴ درصد پیش‌بینی می شود.به گفته وی از محل نرخ ۴ درصدی، نرخ عوارض ۱/۸ درصد و نرخ مالیات معادل ۲/۲ درصد خواهد بود.

عرضه نوروزی میوه و تره‌بار با ۲۰ درصد تخفیف

واحد صنفی اتحادیه فروشندگان میوه و سبزی تهران، به منظور تنظیم بازار شب عید محصولات خود را با تخفیف ۲۰ درصدی عرضه می‌کنند.حسین مهاجران، رئیس اتحادیه فروشندگان میوه و تره بار اظهار کرد: اتحادیه فروشندگان میوه و سبزی تهران همانند سال گذشته با حضور گسترده از اسفند ماه سال جاری در طرح تنظیم بازار شب عید مشارکت خواهد کرد.وی ادامه داد: واحدهای صنفی که در این طرح مشارکت دارند با نصب پلاکاردهایی از سوی اتحادیه مشخص خواهند شد و عرضه میوه در این واحدها با ۲۰ درصد تخفیف همراه خواهد بود. مهاجران درباره تامین و عرضه میوه‌های مورد نیاز مردم در روزهای پایانی سال به شابا گفت: با توجه به برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته امسال هیچ گونه کمبودی در عرضه میوه نخواهیم داشت.

کارگران در دیگ بخار اقتصاد

ادامه از صفحه اول

رییس کمیته مزد مجلس کارگری نیز می‌گوید: خط فقر در کلان شهرها به ۶۰۰ هزار تومان نزدیک شده است و از سوی دیگر کارگران با مشکلات عدیده اقتصادی دست به گریبان هستند با این وجود همچنان برنامه‌های اقتصادی رویکرد مناسب و مشخصی به جامعه کارگری ندارد. رئیس کمیته مزد مجلس کارگری همچنین می‌گوید: کمیته مزد کار خود را در ۲ بخش شاغلان و بازنشستگان انجام داده است.

علیرضا حیدری که در مجلس کارگری سخن می‌گفت افزود: ماده ۴۱ قانون کار که براساس آن نرخ تورم بانک مرکزی و سبد هزینه خانوار ملاک تعیین مزد شاغلان است، باید هدف باشد.

وی گفت: سبد ۴ نفره مواد غذایی یک خانوار کارگری ۱۹۴ هزار تومان است.

حیدری تصریح کرد: ۴ میلیون ۸۵۷ هزار ریال عددی است که کمتر از آن خط فقر مطلق محسوب می‌شود.

رئیس کمیته مزد مجلس کارگری افزود: البته در کلان‌شهرها باید ۲۰ درصد به این عدد افزود که نزدیک به ۶۰۰ هزار تومان می‌شود.

وی تامین نشدن نیازهای خانوار کارگری را باعث چند کاری آنان دانست و گفت: این کار باعث افزایش نرخ بیکاری می‌شود.

دبیر پیشین کانون عالی شوراهای اسلامی کار همچنین گفت: حقوق مستمری بگیرهای تامین اجتماعی نیز براساس قانون طبق ماده ۹۶ و ماده ۱۱۱ قانون تامین اجتماعی محاسبه می‌شود.

وی با تاکید بر تورم ۱۰٫۸درصدی گفت: تامین اجتماعی با افزایش ۶ درصد مستمری‌ها این پیام را به بازنشستگان داد که قدرت خرید آنان در سال جاری کاهش خواهد یافت.

یکی دیگر از اعضای مجلس کارگری نیز با اشاره به اینکه متاسفانه شاهد حل مشکلات کارگران و بازنشستگان نیستیم تصریح کرد: هر روز مشکلات این قشر بیشتر می‌شود.

وی در سومین مجلس کارگری تصریح کرد: پیشنهاد می‌کنم مسائل و مشکلات جامعه کارگری به اطلاع رهبری معظم انقلاب برسد.

وی گفت: فشار به نهادهای کارگری و بازنشستگی می‌تواند سبب یاس کارگران شود که این خاص استکبار جهانی است.

دریابیگی با اشاره به دستمزد کم و تورم بالا گفت: هم ترازی مزد و سبد خانوار باید ملاک مسوولان باشد.

این فعال کارگری توسعه و گسترش قراردادهای موقت کار را باعث نگرانی جامعه کارگری دانست و گفت: کارگری که به فردای خود امیدوار نباشد نمی‌تواند بهره‌وری داشته باشد.

وی خاطر نشان کرد: در چنین شرایطی معلوم است که کارگران اوضاع خوبی ندارند و با هر کنش و واکنشی در اقتصاد بیشتر دچار آسیب می‌شوند برای همین دولتی‌ها باید برای دستمزد انان به نقطه‌ای برسند که تامین‌کننده کمترین نیاز کارگران باشد.

به نظر می‌رسد که دیگر نمی توان بدون برنامه و راهبردهای مشخصی اقتصاد کارگری ایران را با امید به جلو هدایت کرد. الگوهای تحولی به طور طبیعی اقتصاد را در مسیری پر سنگلاخ و سخت قرار می‌دهند تا زمانی که این الگوها به نقطه واقعی برسند و پازل آنها تکمیل شود اما ایا به اندازه این گردش طبیعی برای اقتصاد خانوار کارگری برنامه‌ای اندیشیده شده است؟

تحلیل سرمایه‌گذاری‌های نفتی در روزگار بحران اقتصادی در گفت‌وگو با سیدمهدی حسینی

بحران از سرمایه‌گذاری‌ها جلو زد

بازار نفت روزهای پرتلاطمی را پشت سر گذاشته و با هر بار این پا و آن پا شدن دیگر بخش‌های اقتصاد را نیز دستخوش جابه‌جایی‌های جدی کرده است.

اقتصاد جهان پس از کشف نفت هیچ‌گاه خارج از دنیای نفتی خود را تعریف نکرده است. هر بار شوک نفتی از راه رسیده اقتصاد جهانی متاثر شده و هر بار بحرانی در گوشه‌ای از کره خاکی به وقوع پیوسته است، نفت از آن تاثیر پذیرفته است. بحران اقتصادی کنونی جهان که از سال ۲۰۰۸ آغاز شد بحرانی فراگیر و عمیق بود که طبیعتاً نفت را نیز با خود به مهلکه کشاند. هنوز دلارهای سبز زیر دندان کشورهای نفت‌خیز مزه نکرده بود که تقاضا فروکش کرد و اقتصاد جهان افسارگسیخته و عصبی از نفت رو گرداند و در اوج عشق و نیاز به آن تن به کاهش رشد داد و در نتیجه دل به فرداهایی دیگر سپرد تا بتواند عطش نفت را در روزهایی دیگر به سیرابی بنشیند. بیش از یک قرن و نیم از ظهور نفت در جهان می‌گذرد. منابع نفتی فراوانی خالی شده‌اند و برخی کشورهای نفتی عنوان عوض کرده و صفت واردکننده و مصرف‌کننده نفت را برازنده‌تر برای خود یافته‌اند. قیمت نفت هیچ گاه بدون تاثیر از حجم سرمایه‌گذاری‌ها نبوده است. هر افت و خیزی در این بازار عقبه‌ای دارد به نام وضعیت سرمایه‌گذاری. هر بار سرمایه‌گذاری‌ها افزایش یافته قیمت‌ها به نوعی تاثیر گرفته و هر بار کاهش یافته به نوعی دیگر.

درباره وضعیت سرمایه‌گذاری در صنعت نفت طی سال‌های بحران اقتصادی، یعنی از سال ۲۰۰۸ به بعد و شرایط حاکم پیش از این زمان گفت‌وگویی با سیدمهدی حسینی از مدیران سابق وزارت نفت داشته‌ایم. او معتقد است حتی اگر سایه بحران از سر اقتصاد جهانی کم نشود، وضعیت سرمایه‌گذاری شرایط دیگری را در آینده‌ای نه‌چندان دور رقم خواهد زد. مشروح گفت‌وگو با سیدمهدی حسینی در پی می‌آید.

– آقای حسینی، بسیاری از کارشناسان بر این اعتقادند که میزان سرمایه‌گذاری‌ها در صنعت نفت طی سال‌های اخیر همسو با نیازهای واقعی جهان نبوده و با برطرف شدن بحران، جهان با شوک‌های شدید قیمتی مواجه می‌شود. نظر شما در این مورد چیست؟

سرمایه‌گذاری در صنعت نفت طی سال‌های اخیر در حد انتظار نبود. اگر جهان بر این باور بود که به A دلار سرمایه‌گذاری برای پاسخگویی به نیاز انرژی در جهان احتیاج است میزان سرمایه‌گذاری A-B بود. به این ترتیب انتظارات در این حوزه برآورده نشده است. حجم سرمایه‌گذاری‌های صورت‌گرفته اصلاً قانع‌کننده نیست و من بر این باور هستم که حتی در صورت رفع نشدن بحران نیز ما با افزایش تدریجی نیاز جهان به انرژی مواجه خواهیم بود و این اتفاق سبب رد قیمت‌ها می‌شود.

– دلایل کاهش سرمایه‌گذاری‌ها نسبت به انتظارات را باید پیش از آغاز بحران جست‌وجو کرد یا همه چیز به بعد از بحران بازمی‌گردد؟

قبل از بحران ما با آسیب ناشی از افزایش قیمت‌ها روبه‌رو هستیم. طبیعتاً رشد قیمت نفت در بازار با یک تاخیر زمانی خود را در بازار کالا و خدمات این صنعت نشان می‌دهد. به زبان دیگر همواره بازار کالا و خدمات صنعت نفت با یک تاخیر چندماهه سهم خود از افزایش قیمت‌ها را طلب می‌کند. به عنوان مثال اگر امروز قیمت‌ها از ۹۰ دلار به ۱۲۰ دلار افزایش یابد حتماً تا چهار ماه آینده بازار کالا و خدمات برای گرفتن سهم خود وارد عمل خواهد شد. خاطرم هست در پنج شش سال قبل قراردادهای حفاری با ارقامی حدود روزانه ۴۳ تا ۴۵ هزار دلار بسته می‌شد اما پس از رشد قیمت‌ها این ارقام رشد عجیب و غریبی را تجربه کردند و به رقم ۱۸۰ تا ۲۰۰ هزار دلار رسیدند. به این ترتیب افزایش قیمت نفت تا حدود ۱۵۰ دلار تاثیر چشمگیری بر افزایش قیمت کالاها و خدمات داشت. پس از وقوع بحران اقتصادی قیمت نفت کاهش قابل توجهی یافت اما قیمت کالا و خدمات که خود را با شرایط افزایش قیمت‌ها تطبیق داده بود با بازار نفت هماهنگ نشد. به هر حال ما شاهد رسیدن قیمت نفت به ۳۵ دلار و بعدها ترمیم آن تا ۸۰ الی ۹۰ دلار هستیم اما قیمت کالا و خدمات اصلاً مثل قیمت نفت از بازار جهانی متاثر نشد. درست است که قراردادها برای دکل‌های حفاری امروز حدود ۱۸۰ تا ۲۰۰ هزار دلار نیست اما همین حالا این قراردادها بین ۱۳۰ تا ۱۵۰ هزار دلار بسته می‌شود.

قیمت پروژه‌های ما در داخل کشور نیز دستخوش افزایشی جدی شد. تا همین پنج سال قبل صحبت از توسعه هر فاز پارس جنوبی با رقمی حدود یک میلیارد دلار بود اما امروز بحث بر سر توسعه همان فازها با رقمی حدود ۲/۵ و حتی سه میلیارد دلار است. اینها تاثیرات خود را بر صنعت نفت به جا گذاشت و گرانی کالاها و خدمات یکی از عوامل بنیادینی بود که سبب شد سرمایه‌گذاری‌ها در این صنعت در حدی که باید باشد، نشود. شما شرایط اوپک را ببینید. ایران با تحریم‌های شدیدتری نسبت به گذشته در بخش انرژی خود روبه‌روست. از سوی دیگر اعضای اوپک بخش عمده‌ای از سرمایه‌گذاری‌هایشان برای حفظ وضعیت موجود است. عربستان درباره همان ظرفیتی صحبت می‌کند که قبل از بحران صحبت می‌کرد. وضعیت در کویت و امارات و... نیز جز این نیست. در نتیجه وقتی توقعات برآورده نشود انتظار افزایش قیمت‌ها غیرطبیعی نیست.

– به نظر شما آیا بحران پایش را از اقتصاد جهانی جمع کرده است. برخی کارشناسان بر این اعتقادند که اقتصاد جهانی کم‌کم در حال عبور از بحران است. نظر شما در این مورد چیست؟

سال ۲۰۰۸ من در مصاحبه‌ای اعلام کردم جهان نمی‌تواند در حالت بحران بماند. توقف سرمایه‌گذاری در درازمدت امکان‌پذیر نیست و هیچ راهی جز حل بحران پیش رو نیست. پیش‌بینی‌ها نیز حکایت از آن دارد که اقدامات موثری برای حل بحران صورت گرفته است. فکر می‌کنم یکی از مهم‌ترین کارهایی که باید صورت گیرد تزریق پول و برگرداندن سیستم مالی به ریل درست و سالم است. سال ۱۹۹۸ آسیای جنوب شرقی با بحران روبه‌رو بود. در آن زمان من مدیرعامل شرکت بازرگانی پتروشیمی بودم. ملاقاتی با مدیرعامل دوو داشتم. وی خواستار آن بود که ما ملاحظه شرایط‌شان را بکنیم و از اینکه نتوانسته‌اند هزینه برخی خریدهایشان را به موقع بپردازند ابراز شرمندگی می‌کرد. همان زمان به من گفت به زودی وضعیت عادی می‌شود چون در حال حل و فصل این بحران هستیم. در ملاقاتی که بعدها با وی داشتم گفت ۴۰ میلیارد دلار به سیستم مالی کشورشان تزریق کرده بودند و این کار جواب داده بود. دنیا امروز نیز به تزریق اعتبار نیاز دارد. کشورها نیز به همین نتیجه رسیده‌اند. صحبت از تزریق هزاران میلیارد دلار است. اتفاقاً دنیا خیلی زود نیز در این مورد به نتیجه رسید. از این رو بود که تحلیل‌هایی که دلالت بر این نکته داشت که بحران ماندگار نیست درست از آب درآمد و وضعیت بحرانی چندان ماندگار نشد.

– اما هنوز اقتصاد جهان در حال دست و پنجه نرم کردن با بحران است و نتوانسته از آثار آن فرار کند.

منظور من دوران داغ بحران است. دوران داغ خیلی طولانی نشد. من در همان سال ۲۰۰۸ معتقد بودم جهان به سرعت بر این شرایط غلبه می‌کند. از نیمه دوم سال ۲۰۰۹ می‌بینید سر منحنی که دائم پایین‌تر می‌آمد به بالا چرخید و جهان رشد اقتصادی را از سر گرفت. به هر حال رشد اقتصادی به رقم پایین یک درصد رسیده بود اما حالا صحبت از سه تا چهار درصد است. البته ما با بحران‌های نقطه‌ای در یونان، اسپانیا و... مواجه هستیم اما دوران داغ و اوج بحران در حقیقت سپری شده است.

– تا قبل از بروز بحران، شاهد افت و خیزهای شدیدی در بازار نفت هستیم. فکر می‌کنید پس از بحران چگونه باشد؟

به عقیده من پس از بحران تقاضای نفت به شدت افزایش خواهد یافت و همان طور که گفتم با توجه به اینکه سرمایه‌گذاری‌ها در حد انتظار نبود احتمالاً ما با شوک قیمتی مواجه خواهیم شد. اما در مورد قبل از بحران لازم است توضیحاتی ارائه کنم. اگر چهار دهه اخیر را مد نظر قرار دهیم می‌بینیم بازار نفت با دو موقعیت روبه‌رو بوده است. در دوره اول یعنی در دهه ۸۰ تا اوایل قرن بیست و یکم بازار نفت با تلاطم‌های شدیدی روبه‌رو بوده است. به هر حال در این دهه انقلاب اسلامی ایران رخ داد و جنگ تحمیلی به وقوع پیوست و اوپک از این اتفاقات متاثر شد و وقوع جنگ‌های اول و دوم نفتی در منطقه و اشغال کویت و سر برآوردن بحران‌های اقتصادی در آسیای جنوب شرقی که خسارت بالایی به امریکای جنوبی وارد کرد همگی سبب شد بازار نفت دوران پرتلاطمی را داشته باشد. در این دوره اوپک ظرفیت مازاد در اختیار داشت. حالا کمی به عقب‌تر برویم، به سال ۱۹۷۳ یعنی مقطع جنگ اعراب و اسرائیل. در این دوره اعراب پیشنهاد تحریم غرب را مطرح کردند و اوپک قیمت‌ها را یکباره بالا برد و از دو تا سه دلار در هر بشکه به ۱۰ تا ۱۲ دلار رساند. دنیای غرب در این مقطع به فکر دست و پا کردن امنیتی برای خود افتاد. آژانس بین‌المللی انرژی را تاسیس کرد و آنها شروع به فعالیت کردند. غرب به فکر ایجاد مقاومت در برابر اوپک افتاده بود. تصمیم بر این شد که غرب به طور جدی به طرف صرفه‌جویی و افزایش راندمان صنعتی و کاهش وابستگی به اوپک حرکت کند. از سوی دیگر غربی‌ها حجم سرمایه‌گذاری‌ها در کشورهای غیرعضو اوپک را نیز به شدت بالا بردند. در سال ۱۳۸۵ شاهد وقوع یک شوک منفی و رکود شدید در بازار نفت هستیم. قیمت‌ها از حدود ۳۲ دلار به نزدیک هشت تا ۹ دلار سقوط می‌کند. در این دوره زمانی راندمان تولید بالا رفته است و امریکا، مصر، عمان و دریای شمال حالا تولیدکنندگان نفت محسوب می‌شوند. عرضه در این مقطع زیاد بود و فشار شدیدی به قیمت‌ها وارد کرد. به هر حال اوپک در این دوره از تحولات جهانی غفلت کرده بود و حالا با دارا بودن ظرفیت مازاد فشار شدیدی به بازار وارد می‌کرد. این اتفاقات سبب شد اوپک به فکر تنظیم بازار بیفتد. مساله سهمیه‌بندی مطرح شد و اوپک باند قیمتی در نظر گرفت که مثلاً اگر قیمت از این حد پایین‌تر بیاید عرضه را کاهش داده و اگر بالاتر رود عرضه را افزایش می‌دهد. در این دوره پرتلاطم شاهد بازاری ناپایدار بودیم و سرمایه‌گذاری‌ها در این دوره سرگشته بود. یک بار سرمایه‌گذاری صورت می‌گرفت و قیمت سریع می‌افتاد. باری دیگر سرمایه‌گذاری محدود می‌شد و قیمت‌ها بالا می‌رفت. فضای ناپایدار، سرمایه‌گذاری را نیز حیران کرده بود. در این دوره بحث‌های محیط زیستی و پیمان کیوتو و... مطرح شد، مساله گرمایش زمین و پارگی لایه ازن بیش از پیش حساسیت ایجاد کرد و همین ملاحظات سبب شد تقاضا برای سوخت‌های فسیلی کاهش یابد و کاهش تقاضا تشویق شود. می‌رسیم به مقطع ۲۰۰۵- ۲۰۰۴ که دوره دوم بازار نفت آغاز می‌شود. این دوره در حالی آغاز شد که اوپک با درسی که از گذشته گرفته سرمایه‌گذاری‌هایش را محدود کرده و غیراوپک هم با کاهش تولید روبه‌روست. رشد اقتصاد جهانی از حدود دو تا سه درصد به پنج درصد و بالاتر از آن می‌رسد. رشد اقتصادی هم مساوی با مصرف بالای انرژی است. اوپک ظرفیت مازاد چندانی در این دوره ندارد. ظرفیت تولید غیراوپک افت کرده و از سوی دیگر چین و هند رشد اقتصادی دورقمی را تجربه می‌کنند و نیازمند انرژی هستند. در کشورهای پرجمعیت وضعیت زندگی بهبود پیدا کرده است. ما می‌بینیم در شهرهای بزرگ بسیاری از مردم دوچرخه‌ها را کنار گذاشته و از وسایل نقلیه موتوری استفاده می‌کنند. شاخص رفاه رشد کرده است. تقاضا بر همین منوال افزایش می‌یابد اما عرضه نمی‌تواند همپای آن رشد کند و شوک مثبت نفتی اتفاق می‌افتد. از این به بعد در دنیای غرب و سیستم بانکی غربی شاهد رشد بادکنکی هستیم. تسهیلات مسکن به شدت افزایش یافته و روی کاغذ رشد حساب‌نشده‌ای در حال ثبت شدن است. بانک‌ها دیدند سرمایه‌گذاری‌هایشان جواب نمی‌دهد و اینچنین بود که بادکنک ترکید و بحران فراگیر شد. درست است که قیمت نفت پس از این اتفاق به ۴۰ دلار و کمتر از آن هم رسید اما با مدیریت اوپک دوباره تا حدود ۷۰ تا ۸۰ دلار ترمیم شد.

– از تحلیل شما چنین برمی‌آید که کار بحران را تمام‌شده می‌دانید، فکر نمی‌کنید این پیش‌بینی کمی خوشبینانه باشد؟

به هر حال آدم‌ها با توجه به شرایط موجود پیش‌بینی می‌کنند. من هم که حالا با شما صحبت می‌کنم خوشبینم و پیش‌بینی‌هایم هم خوشبینانه است. اوایل پیروزی انقلاب که قیمت نفت رشد چشمگیری یافته بود، پیش‌بینی‌ها حکایت از آن داشت که در دهه ۹۰ میلادی قیمت نفت به ۱۰۰ دلار می‌رسد. به هر حال قیمت‌ها بالا بود و طبیعتاً همه ارزیابی‌ها بر افزایش قیمت نفت دلالت داشت اما در عمل دیدید قیمت نفت در دهه ۹۰ حدود ۱۷ یا ۱۸ دلار بیشتر نبود. حالا هم در شرایط بحرانی همه پیش‌بینی‌ها منفی است و با احتیاط، افراد برآورد مثبت دارند و در شرایطی که رشد اتفاق افتاده و سر منحنی رو به بالا می‌رود پیش‌بینی‌های منفی با احتیاط ارائه می‌شود. من خودم کلاً خوشبین هستم و معتقدم بحران به زودی برطرف خواهد شد.

نکته

در پنج،شش سال قبل قراردادهای حفاری با ارقامی حدود روزانه ۴۳ تا ۴۵ هزار دلار بسته می‌شد اما پس از رشد قیمت‌ها این ارقام رشد عجیب و غریبی را تجربه کردند و به رقم ۱۸۰ تا ۲۰۰ هزار دلار رسیدند. به این ترتیب افزایش قیمت نفت تا حدود ۱۵۰ دلار تاثیر چشمگیری بر افزایش قیمت کالاها و خدمات داشت

پس از وقوع بحران اقتصادی قیمت نفت کاهش قابل توجهی یافت اما قیمت کالا و خدمات که خود را با شرایط افزایش قیمت‌ها تطبیق داده بود با بازار نفت هماهنگ نشد

گرانی پس از ۱۰ هفته به بازار نفت بازگشت

بهای جهانی نفت بار دیگر رشد کرد تا پس‌لرزه‌های ناآرامی‌های مصر بازار جهانی نفت را ترک کرده و بار دیگر افزایش قیمت، نفت خام را همراهی کند.

افزایش بهای نفت در حالی به بازار انرژی بازگشت که در پی ناآرامی‌های خاورمیانه در روزهای گذشته بهای نفت به پایین‌ترین سطح خود رسیده بود اما روز گذشته بار دیگر افزایش قیمت به بازار نفت لبخند زد و بهای هر بشکه نفت در بازارهای جهانی رشد را تجربه کرد.

روز گذشته و پس از ۱۰ هفته کاهش قیمت، هر بشکه نفت سبک آمریکا در بازار نیویورک برای تحویل در ماه مارس با ۷ سنت افزایش به ۸۵ دلار و ۶۵ سنت رسید. این در حالی بود که بهای نفت آمریکا در روز جمعه که آخرین روز معاملات هفته گذشته بود با تجربه کاهش یک دلار و ۱۵ سنتی به ۸۵ دلار و ۵۸ سنت رسیده بود و پایین‌ترین بهای معاملات را در ۱۰ هفته گذشته رقم زده بود.

همچنین روز گذشته هر بشکه نفت برنت دریای شمال در بازار لندن با ۶۴ سنت افزایش به بیش از ۱۰۱/۵۸ دلار رسید و انتظار می‌رود که در راه ۱۰۲ دلاری قدم بگذارد.

برخی از تحلیلگران کاهش تنش ها در مصر را که پس از استعفای حسنی مبارک، رئیس جمهوری این کشور روی داد علت افزایش قیمت نفت می دانند. به گزارش رویترز، بن وستمور کارشناس ارشد انرژی در این خصوص می گوید: در شرایط فعلی نگرانی‌های بین‌المللی در خصوص احتمال کاهش عرضه نفت تا حد زیادی برطرف شده و بار دیگر همه توجهات به شرایط کلان اقتصاد جهان معطوف شده است. به اعتقاد وستمور قیمت نفت آمریکا طی هفته جاری بین ۸۰ تا ۹۰ دلار خواهد بود. قیمت نفت برنت دریای شمال نیز در این مدت بین ۹۸ تا ۱۰۲ دلار در نوسان است. در این میان، تحلیلی که این روزها از اوضاع بازار نفت به گوش می رسد و گفته می شود که بهای نفت به دلیل تنش‌های مصر کاهش قیمت را تجربه کرده و اکنون با کاهش این ناآرامی‌ها و رفتن مبارک، بار دیگر آرامش نفتی بر بازار حاکم شده و قیمت‌ها افزایش خواهد یافت در حالی مطرح شده و حتی دلیل اصلی بازگشت گرانی به بازار نفت اعلام می شود که برخی از کارشناسان نفتی در کنار برخی از وزرای انرژی کشورهای منطقه معتقدند بحران سیاسی در منطقه خاورمیانه موجب افزایش بهای نفت در بازارهای جهانی شده است نه کاهش قیمت آن. در همین خصوص محمد الهاملی وزیر انرژی امارات در جریان همایش انرژی امارات در ابوظبی یادآور شده است: بازار جهانی اکنون از میزان کافی صادرات نفت خام برخوردار است اما قیمت‌ها به علت تحولات سیاسی در منطقه به ویژه مصر افزایش یافته است. در پی تحولات اخیر منطقه‌ای بهای یک بشکه نفت خام به بیش از ۱۰۰ دلار رسیده است. الهاملی احتمال برگزاری اجلاس فوق العاده اوپک با توجه به شرایط کنونی منطقه را رد کرد اما گفت : در اجلاس آتی اوپک که ماه جاری قرار است در ریاض برگزار شود، موضوع تحولات بازار نفت مورد بررسی قرار می گیرد. وزیر انرژی امارات یاد آور شد: اوپک در نرخ بهای نفت دخالت نمی‌کند و آنچه برای این سازمان مهم است تامین صادرات کافی نفت به بازارهای جهانی است.

وی همچنین یادآور شد: اوپک طی ۵۰ سال کار این سازمان توانست دستاوردهای مهمی به ویژه تامین صادرات کافی و یکنواخت نفت خام برای بازار جهانی از یکسو و رشد و توسعه اقتصادی پایدار برای اعضای خود از سوی دیگر فراهم سازد. همایش انرژی امارات دیروز به مناسبت پنجاهمین سالگرد تاسیس سازمان کشورهای صادر کننده نفت (اوپک) در ابوظبی برگزار شد.

حاشیه اقتصاد

نگاهی کوتاه به آمار و ارقام تولید کار اشتغالی که ایجاد شد اما دیده نمی‌شود

گروه اقتصادی: وزیر کار و امور اجتماعی در جدیدترین اظهارنظر خود میزان اشتغال ایجاد شده در کشور را ۱/۶ میلیون اعلام کرد. این اظهارات در حالی است که وی چندی پیش میزان اشتغال ایجاد شده را ۱/۳ میلیون اعلام کرده بود.وزیر کار و امور اجتماعی در خصوص نهضت اشتغالزایی درکشور گفت: کلید این موضوع امسال با تقسیم کار و هماهنگی همه استان‌ها کلید خورد و با توجه به هدفگذاری یک میلیون و ۱۰۰هزار شغل در سال جاری طبق گزارشات درحال‌حاضر یک میلیون و ۶۰۰ هزار شغل ایجاد شده است. مطرح شدن ایجاد یک‌میلیون و ۶۰۰ هزارشغل در کشور طی سال‌جاری با توجه به کاهش نیافتن نرخ بیکاری و وضعیت رشد اقتصادی کشور، بسیار خوشبینانه و دور از ذهن به‌نظر می‌رسد. این آمار در حالی از طرف وزارت کار مطرح می‌شود که هیچ اشاره‌ای به چگونگی ایجاد شغل، میزان سرمایه‌گذاری صورت گرفته و تأثیر آن در اقتصاد کشور نشده است. انتشار آمارهایی از این دست همواره با انتقاد صاحبنظران مواجه شده است.

اکثر کارشناسان بر این باورند که آمار منتشر شده رسمیت ندارد.اشتغال مولد متأثر از ظرفیت‌سازی برای اشتغال در واحدهای کوچک و متوسط، آموزش‌های هدف‌دار و معطوف به اشتغال، برنامه‌ریزی آموزشی با جهت‌گیری اشتغال، آموزش‌های کارآفرینی، جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات بازار کار، ارتباط و همبستگی کامل آموزش و اشتغال، رفع موانع بیکاری ساختاری و توسعه آموزش‌های مهارتی و فنی و حرفه‌ای معطوف به نیاز بازار کار است. ایجاد شغل مولد موجب رشد و توسعه اقتصادی کشور و همچنین کاهش آمار بیکاری می‌شود.یکی از مواردی که دولت در محاسبه میزان شغل ایجاد شده به آن اتکا کرده، اظهاراتی است که در فرم‌های اشتغالزایی صندوق مهر امام رضا و همچنین طرح بنگاه‌های زود بازده مطرح شده است. بر اساس اظهارات کارشناسان و برخی از مسئولان، بخش قابل توجهی از اعتبارات تخصیص داده شده در این بخش در محل مورد نظر هزینه نشده و به همین دلیل نمی‌توان آمارهای اظهارشده را مورد استناد قرار داد.

فعالان اقتصادی و صاحبنظران بر این باورند که دولت در پرداخت تسهیلات زودبازده و ایجاد شغل نظارت و تسلط کافی را نداشته است و آمار اعلام شده بر اساس اظهارات گیرندگان تسهیلات بوده و با واقعیت‌های موجود فاصله دارد. اینکه ایجاد یک میلیون و ۶۰۰هزار شغل در کشور می‌تواند بسیاری از مشکلات اقتصادی کشور و حتی مردم را برطرف سازد نکته‌ای است که تمامی کارشناسان بر آن اذعان دارند، اما به باور این کارشناسان و نمایندگان، دولت با لحاظ کردن آمار مشاغل مقطعی و خدماتی به این آمار دست پیدا کرده است و درصورت ارائه گزارش جامع از مشاغل ایجاد شده و بررسی آن، مشخص خواهد شد میزان شغل ایجاد شده در سال‌جاری با ارقام اعلام شده اختلاف بسیار فاحشی دارد.

وزیر کار خبر داد

تعیین مزد کارگران با بررسی شرایط اقتصادی

ادامه از صفحه اول

بر اساس این گزارش هفته گذشته در حالی که گمانه‌زنی‌های انجام شده در مورد دستمزد کارگران در سال آینده پس از اجرای قانون هدفمندسازی یارانه‌ها از افزایش قابل توجه حقوق و دستمزد در سال آینده حکایت داشت، وزیر کار و امور اجتماعی از عدم تغییر دستمزدها در سال آینده خبر داد. عبدالرضا شیخ‌الاسلامی با اشاره به اینکه با اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها کارگران از اقشاری هستند که بیشترین مزایا را از اجرای این قانون می‌گیرند، اظهار داشت: به واسطه جلوگیری از افزایش تورم و قیمت‌ها، بعید است حقوق و دستمزد کارگران در سال آینده بالا برود. به گزارش مهر، وی افزود: با اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها، قشر کارگری کشور دارای منفعت‌های بیشتری نسبت به سایر اقشار جامعه شده‌اند. اظهارات وزیر کار و امور اجتماعی در حالی است که عضو هیأت مدیره کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران از جمع‌بندی نهایی بررسی‌ها و پیشنهاد حداقل دستمزد ۵۰۵ هزار تومانی به نمایندگی از مشمولان قانون کار شاغل در پایتخت خبر داد و گفت: روز یکشنبه این پیشنهاد را به نشست ۳۱ استان خواهیم برد. قادری تصریح کرد: اینکه پیشنهاد ۵۰۵ هزار تومانی با حداقل دستمزد ۳۰۳هزار تومانی سال جاری متفاوت است موضوعی است که مربوط به سال‌های گذشته و شکاف ایجاد شده در چندین سال است و باید پرشود. وی به موضوع هدفمندکردن یارانه‌ها اشاره کرد و بیان داشت: اگر دولت بتواند قیمت‌ها را کنترل کند و آن را ثابت نگاه دارد، آن وقت دیگر افزایش دستمزد معنی پیدا نمی‌کند.

بنا بر این گزارش در سال ۸۱، بر اساس توافق نمایندگان کارگری، کارفرمایی و دولت، مقرر شد علاوه بر میزان تورم سالانه ۱۰درصد دیگر هم برای کاهش فاصله دستمزد و سبد هزینه خانوار به حداقل دستمزد سالانه کارگران، اضافه شود. تخصیص این ۱۰ درصد علاوه بر میزان تورم به طور سالانه طی پنج سال، به این دلیل بود که دستمزد کارگران در سالهای جنگ افزایش نیافته بود و شورای عالی کار مصمم بود تا این عدم افزایش را جبران کند. علیرغم توافق شورای عالی کار این امر (افزایش دستمزد بر اساس نرخ تورم به علاوه ۱۰درصد) فقط در سال ۸۱ اجرایی شد و از سال ۸۲ به علت تثبیت قیمت‌ها از سوی مجلس، این مهم نیز به فراموشی سپرده شد. در حال حاضر باید در نظر داشت هنوز قیمت‌های ناشی از هدفمند شدن وارد اقتصاد نشده و درصورتی تاثیر اجرای این قانون در اقتصاد خانوار آشکار شود، ضرورت افزایش دستمزد به بیش از نرخ تورم بیش از پیش احساس می‌شود. این در حالی است که اگر دولت در سال ۸۱ به توافق خود در شورای عالی کار متعهد می‌ماند هم اکنون دستمزد فاصله ۲۰۰ تا ۳۰۰ درصدی با سبد هزینه خانوار نداشت. با توجه به اصل ۴۱ قانون کار میزان دستمزد از سوی شورای عالی کار بر اساس نرخ تورم یا سبد هزینه خانوار و یا هر دو موضوع به شکل توام تعیین می‌شود و میزان دستمزدی که از سوی نمایندگان جامعه کار محاسبه شده بر اساس نرخ‌های رسمی، است.